

ger eller driftsmidler, og det vil desuden fritage hæderspriser til kunstnere for beskatning. Skattefriheden betinges dog af, at hædersprisen gives som anerkendelse af modtagerens fortjener og udbetales som et uansøgt engangsbeløb.

Venstre støtter varmt dette lovforslag, som vi mener er udtryk for en god liberal kulturpolitik, hvor kunstnernes vilkår skal sikres gennem en øget markedsadgang og afsætning.

Henrik Sass Larsen (S):

Dette lovforslag indeholder to ret uafhængige forslag, som ifølge teksten sigter på at forbedre kunstnernes forhold. Det er tilsyneladende ment som et plaster på det sår, som kulturministeren tilføjede kunstnerne med dette års finanslov, og jeg går ud fra, at det bl.a. er med dette lovforslag, at regeringen vil forsøge at genskabe det, de har kaldt et rigt, varieret og mangfoldigt kulturudbud, som man skrev i regeringsgrundlaget.

Den del af forslaget, som omhandler friholdelse af hæderspriser for beskatning, støtter vi fuldt og helt, men den anden del af forslaget er ulige mere kompliceret. Her ændrer man virksomhedernes afskrivningsregler, så kunst får samme status som driftsmidler, og herefter kommer kunstværker i samme kategori som f.eks. biler, hvilket næsten må betragtes som en hånd mod kunstnerne. Afskrivning af kunst er for os at se noget temmelig kunstigt, for et maleri bliver ikke 25 pct. mindre værd, selv om man afskriver det med 25 pct. om året.

Statsstøtten bliver nu omdirigeret, således at den går til dem, som køber kunst, frem for at støtte via den logiske vej, nemlig til dem, som skaber kunst, og en konsekvens af forslaget skulle være, at der kommer mere kunst ud på de danske arbejdspladser. Det er helt i Socialdemokratiets ånd, og derfor indførte den daværende SR-regering også regler om fradrag for udsmykningen i private byggerier inden for de samme rammer, som gælder for udsmykningen af offentlige byggerier. Vi mener som regeringen, at virksomhederne kan spille en konstruktiv rolle som aftager af ny kunst, og at det er fint at prøve at udvikle denne rolle.

Kl. 18.55

Vi har kun to store problemer med det her forslag og de her foreslåede afskrivningsregler. Det første problem træder tydeligt frem, når man ser forslaget i sammenhæng med regeringens kulturpolitik i øvrigt. Jeg skal ærligt indrømme, at vi i Socialdemokratiet er meget be-

kymrede over den omlægning af dansk kunststøtte, som det her forslag er en del af. Man tager den direkte kunststøtte med den ene hånd, og så giver man en smule af pengene tilbage med den anden hånd. Men den måde, man giver penge tilbage på i det her forslag, betyder, at man markedsfører kunsten, sådan som også Venstres ordfører var oppe at sige, og det er jo sikkert populært og sælger godt med lidt støtte her.

Men det er for os at se lidt absurd, at man forsøger at markedsføre noget, som tydeligvis ikke kan fungere på markedsvilkår. Hvis vi overlod dansk kunst alene til markedskræfterne, så ville den danske kunstscene meget hurtigt blive meget, meget lille.

Jeg vil gerne understrege, at det ikke kun drejer sig om mainstream-kunst over for eksperimenterende kunst eller folkelig kunst frem for elitens kunst. Det her drejer sig om, at vi skal støtte dansk kunst og dansk kunstliv. Og næringen til dansk kunstliv kommer altså også fra unge og alternative kunstnere, som ikke lige sælger med det første.

Vi vil som regeringen gerne skabe et rigt og mangfoldigt og varieret kulturudbud, men vi tror kun, vi kan skabe det ved at støtte dansk kunst over en bred front og ikke ved blot at støtte, hvad der i forvejen sælger.

Det bringer mig over til et andet element i forslaget, nemlig at denne her indirekte støtte, så vidt jeg kan se, ikke kun er rettet mod danske kunstnere, men at man også kan bruge de her fradragsregler til f.eks. køb af udenlandsk kunst, hvilket betyder, at man så begynder at omdirigere kunststøtte til udenlandske kunstnere, som måske udmærket kunne klare sig selv.

Men det andet og helt store problem er, at man med det her forslag går ind og roder i skattesystemet og de i forvejen komplicerede afskrivningsregler for at ændre på noget, som ikke har det mindste med virksomhedens drift at gøre. Der er nogle mennesker, der udviser næsten kunstnerisk kreativitet, når de skal udregne deres skat, og vi er bange for, at de her regler vil kunne misbruges. Alene kontrollen hermed vil give uoverstigelige problemer.

Vurderingen af, om noget er kunst, kan skabe problemer. Det er så ifølge forslaget meningen, at det er noget, Akademirådet skal afgøre, hvis der opstår uenighed mellem virksomheden og skattevæsnet. Derfor bliver det i første omgang de lokale skattemyndigheder, der skal afgøre, om noget er kunst. Nu skal skattemyndighederne så til at udfylde rollen som kunstnerisk